

MARTTA KUIKKA

Ó, kicsi Amor

Ó, kicsi Amor,
 ki küldött téged?
 Kisfiú(s) lényed
 felébresztette bennem
 a már régóta szunnyadó
 fonott hajú leánygyermeket.
 Szédítő kékitőben úsztunk
 egyik a másik szemében.
 Ittunk a rengetegerdő
 legrejtettebb forrásából.
 Élveztük a kis napsugarak
 ízét a mocsár
 dús színű
 zombékjait.
 Ettünk a vérző bogycskákból
 a mohos dombocskákon.
 Elvesztettünk időt-helyet –
 mámortól ittasan, lángoltunk.

**Míg végül egy hajnali
eszmélés idején**

Míg végül egy hajnali eszmélés idején
 felriadtam a szomszédos fekhely
 ürességére, a zenélő doboz
 némaságára,
 a szobám fagyosságára.
 Szerelmem, szentjánosbogaram,
 más csillagok felé repültél
 nincs visszatérés.
 Elmémen átzúdult
 ezer éles csóvájú
 üstökös,
 tudtomra adván:
 – Ehhez fogható boldogság
 nem is létezik.

Idő, állj meg Szent Iván éjjelén

Idő, forogj, forogj,
 lobbants tűzfényt a tarhegy tetején,
 építs szivárványhidat
 egyik hegytől a másikig,
 de lassíts, állj meg
 Szent Iván éjjelén:
 – mikor a macskamenta virágzik,
 a sarkvirág illatozik,
 és a rezedából fellángol a szent mirha,
 mikor a mezők és kertek
 mézet permeteznek,
 mikor a nyírfák a tehénlegelőn,
 mikor a fecske a sekély vízben
 szúnyoglárvára vadászik,

mikor a part menti vízben a sügérfiak
 gyémántforgácskáként játszadoznak
 és a kakukk féktelen kakukkol
 még kétszáz éven át.
 Mikor a hold hullámtalan himbálózik
 a csillagszigetek lepte nyílt vízen
 és a tenger zihálva másik oldalára fordul.
 Idő, állj meg Szent Iván éjjelén,
 és engedj minket,
 felségterületed gyermekeit
 élni, még ha keveset is, a teljes
 élet pillanataiból.

Rezessy Anna fordításai

Martta Kuikka, születési nevén: Pentunen (1921, Riihtavaara, Ladoga-Karjala, Oroszország – 2005, Ilomantsi, Észak-Karjala, Finnország) karjalai sirató-, runóénekes, folklórgyűjtő és költő, a nagy múltú Boriszov runóénekes család sarja. A háború elől Finnországba menekült. Martta Kuikka az utolsó híres siratóénekesek egyike volt: sokszor bemutatta tehetségét hazájában és külföldön, szerepelt rádióban és televízióban. 2001-ben dokumentumfilm is készült róla.

Az 1990-es évektől kezdve (orvosi előírásra) nem siratott többet, de a siratótanfolyamokon többször is felbukkant. Siratóit karjalai nyelven alkotta, míg verseit finnül írta. Fontosabb, saját kiadású kötetei: *Keväällä simut itken, nauran* (1981), *Liekehtivät unelmat* (2005). Az itt közölt 1–2. vers forráshelye: Rakkauten kirjo. Runoantologia. Kouvola: Suomen Maakuntakirjallijat ry. 1989: 99–100, a 3. versé: *Liekehtivät unelmat*. Ilomantsi: Martta Kuikka saját kiadása. 2005.